

Порівняльна таблиця до пропозицій
до проєкту Закону «Про платіжні послуги» (реєстр. № 4364 від 12.11.2020)

Редакція проєкту акту	Редакція проєкту акту із пропозиціями Телекомпалати	Обґрунтування
Стаття 8. Обмежені платіжні послуги		
1. Обмеженими платіжними послугами вважаються такі послуги:		
1) послуга, що надається особами, які отримали ліцензію на здійснення операцій з готівкою, із зарахування інкасованих коштів на власний рахунок та подальшого їх перерахування суб'єктам господарювання на їх поточні рахунки за реквізитами та в строк, визначеними умовами договорів з урахуванням вимог законодавства України;		
2) послуги з виконання платіжних операцій, що надаються оператором телекомунікацій своєму абоненту-отримувачу послуг:	3) послуги з виконання платіжних операцій, що надаються оператором телекомунікацій, провайдером програмної послуги , своєму абоненту-отримувачу послуг:	Послуги доступу до Інтернет та послуги доступу до телебачення (програмна послуга) є пов'язаними.
а) цифрового контенту;		
б) оплати електронних квитків;	б) оплати квитків, ініційованої з використанням мобільного телефону або інших електронних пристроїв, за умови, що квиток надається абоненту-отримувачу послуг в електронній формі на підтвердження оплати за відвідування культурно-розважальних заходів (в тому числі кіно, концертів, вистав, музеїв, виставок, фестивалів, екскурсій, наукових, ділових, культурних, освітніх та інших масових заходів); відвідування природних, архітектурних та культурних об'єктів;	Наразі в діючому законодавстві України термін «електронний квиток» є лише в Законі України «Про автомобільний транспорт» і в Законі України «Про міський електричний транспорт», і може бути застосований виключно до послуг перевезення. В свою чергу, пункт 16 Преамбули Директиви PSD2 визначає, що «чітке посилання на платіжні операції для придбання електронних квитків слід ввести, щоб врахувати розвиток платежів, де, зокрема, клієнти можуть замовляти,

	<p>залізничних (в тому числі приміських) перевезень;</p> <p>проїзд в міському і приміському громадському транспорті (в тому числі – оплати електронних квитків для проїзду в такому транспорті);</p> <p>проїзд в метрополітені;</p> <p>проїзд в міському, приміському транспорті, оплати маршрутних пасажирських перевезень;</p> <p>поповнення проїзних і транспортних карт для проїзду в міському та приміському транспорті;</p>	<p>оплачувати, отримувати та перевіряти електронні квитки з будь-якого місця та в будь-який час за допомогою мобільних телефонів або інших пристроїв. Електронні квитки дозволяють і полегшують надання послуг, які споживачі могли б придбати в паперовому вигляді, включаючи транспорт, розваги, паркування автомобілів та вхід до місць проведення заходів».</p> <p>З огляду на це діюча редакція Законопроекту звужує сферу застосування електронного квитка у порівнянні з Директивою і має бути приведена у відповідність.</p>
...		
<p>г) переказу коштів між ідентифікованими абонентами;</p>	<p>г) переказу коштів між абонентами;</p>	<p>Наразі це один із самих розповсюджених сервісів, який користується значною популярністю у громадян. В Україні відсутня обов'язкова ідентифікація абонентів, в наслідок чого 90% абонентської бази не ідентифіковані (із 52 мільйонів активних сім-карт). В 2020 році кількість відповідних транзакцій перевищила позначку в 10 мільйонів. Вимога проводити такі операції тільки між ідентифікованими абонентами фактично припинить можливість її надання десяткам мільйонів абонентів та створить значні перепони у користуванні послугами мобільного зв'язку та швидкісного Інтернету, особливо у сільській місцевості, де ця послуга користується особливою популярністю і де банківська платіжна інфраструктура не є розвиненою.</p>

		Зазначений вид операцій є безризиковим, оскільки кошти не перераховуються на рахунки третіх осіб або суб'єктів господарювання, передаються з балансу одного абонентського рахунку на інший і можуть бути використанні виключно на телекомунікаційні послуги.
г) переказу залишку на абонентському рахунку на абонентський рахунок до іншого оператора телекомунікацій у разі зміни обслуговуючого оператора.		
відсутня	д) оплати телекомунікаційних послуг та інтернету, програмних послуг, послуг відео на замовлення, а також оплати пов'язаних з ними сервісних послуг та обладнання, комунальних послуг, податків та зборів, митних платежів, штрафів, послуг, які надаються державними органами та установами,	<p>Наразі більшість операторів телекомунікацій надають не одну лише послугу доступу до Інтернет, а також надають послугу доступу до пакетів телевізійних програм та «відео на замовлення», здійснюють продаж обладнання для отримання цих послуг, тобто для споживачів діє принцип «єдиного вікна» від опаратора.</p> <p>З цієї точки зору є доцільним надати можливість операторам телекомунікацій приймати також платежі і за послуги телебачення.</p> <p>В іншому випадку це створить додаткові незручності для споживачів при сплаті рахунків, адже необхідно буде здійснити два платежі замість одного, також це ускладнить внутрішній облік розрахунків зі споживачами.</p> <p>Також пропонуємо зважити на той факт, що розширення переліку послуг, за які стане можливим сплатити безпосередньо оператору, не призведе до збільшення кількості суб'єктів, що надають обмежені платіжні послуги.</p>
	є) ліків, продуктів харчування, поїздок у таксі, послуг паркування, страхових послуг,	За даними Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, понад 55% громадян не

освітніх та медичних послуг, а також будь-яких послуг, які притаманні звичайній діяльності населення або підприємців;

зберігають гроші в банках, а за даними Mastercard 37% громадян досі не мають ніяких банківських рахунків. Тобто більше 11 мільйонів громадян використовують виключно готівку з різних причин, в тому числі через відсутність банківської інфраструктури в межах їх проживання.

У той же час покриття мобільних операторів досягає до 98% населення країни технологією 2G, в т.ч 87% технологією 4G.

Законом "Про внесення змін до статті 19 Закону України "Про лікарські засоби" щодо здійснення електронної роздрібною торгівлі лікарськими засобами" № 904-IX, від 17 вересня 2020 року було дозволено компаніям, які мають ліцензію на роздрібну торгівлю лікарськими засобами, здійснювати електронну роздрібну торгівлю такими засобами (за винятком окремих категорій ліків), а також організувати та здійснювати доставку ліків кінцевим споживачам, серед іншого із залученням третіх осіб на договірних засадах.

В свою чергу, під час запровадження протиепідемічних заходів великої популярності серед населення набула послуга доставки готової їжі та продуктів харчування, що дозволяє обмежити соціальні контакти.

З огляду на вищенаведене, пропонується доповнити перелік обмежених платіжних послуг дозволивши проводити оплату ліків та продуктів харчування (крім підакцизних товарів), за допомогою балансу мобільного телефону, що особливо важливо під час розпалу пандемії коронавірусної хвороби COVID-19 в Україні

<p>1) У Законі України «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» (Відомості Верховної Ради України, 1995, № 28, ст. 205 з наступними змінами):</p>		
<p>б) у статті 9:</p>		
<p>у абзаці третьому пункту 2 статті 9 слова «фінансових установ з приймання готівки для подальшого її переказу» замінити словами «надавачів платіжних послуг та їх комерційних агентів з приймання готівки для виконання платіжних операцій»;</p>		
<p>відсутній</p>	<p>доповнити пунктом 15: при виконанні операцій з надання обмежених платіжних послуг</p>	<p>В даний час в Україні проводиться реформування законодавства про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг. Вимоги до фіскалізації обмежених платіжних послуг чинним законодавством не врегульовані. Пропонується дозволити не використовувати програмні реєстратори розрахункових операцій надавачам обмежених платіжних послуг (мікроплатежі низького рівня ризику, обмежені лімітами згідно з умовами ст.8 Закону України «Про платіжні послуги»).</p>
<p>Стаття 62. Особливості залучення комерційних агентів для забезпечення використання електронних грошей</p>		
<p>1. Для забезпечення використання електронних грошей емітент електронних грошей має право залучати комерційних агентів на підставі агентських договорів.</p>		
<p>2. Комерційним агентом може бути лише надавач платіжних послуг або оператор телекомунікацій, який здійснює операції з електронними грошима (у межах повернення</p>	<p>2. Комерційним агентом може бути лише надавач фінансових платіжних послуг або оператор телекомунікацій, який здійснює операції з електронними грошима (у</p>	<p>Мета діяльності, яку переслідують оператори телекомунікацій в агентських відносинах, також відповідає нормам, закладеним у європейській Директиві 110. Відповідно до</p>

<p>невикористаної передоплати за телекомунікаційні послуги), який має право надавати фінансові платіжні послуги відповідно до цього Закону.</p>	<p>межах повернення невикористаної передоплати за телекомунікаційні послуги), за умови включення такого оператора телекомунікацій до Реєстру як надавача обмежених платіжних послуг відповідно до цього Закону.</p>	<p>преамбули 10 та частини 4 статті 3 Директиви, країни-члени ЄС повинні дозволити установам електронних грошей розповсюджувати та погашати електронні гроші через юридичних чи фізичних осіб, які діють від імені таких установ.</p> <p>Отже, є доцільним уточнити, що комерційним агентом може бути лише надавач фінансових платіжних послуг, а оператор телекомунікацій може бути лише за умови включення такого оператора телекомунікацій до Реєстру як надавача обмежених платіжних послуг.</p>
---	--	--